

Progressive Halakhah Live

The High Holidays: Live or Recorded? August 5, 2020

Source Sheet #1 – Mark Washofsky

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפט

כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא אחרים ידי חובתו.

Shulchan Arukh, Orach Chayim 589:1

One who is not obligated to fulfill a particular requirement cannot help others fulfill their obligation.

משנה ברורה סימן תקפט ס"ק א

שאינו מחוייב בדבר - היינו שאינו מחוייב בעצם אבל אם הוא מחוייב אלא שיצא בהמצוה יכול להוציא ואפילו לברך בשביל חברו.

Mishnah B'rurah, 589:1

“Not obligated” refers to one who has no duty to fulfill the *mitzvah* itself. But if one is obligated and has already performed that *mitzvah*, one may help others fulfill their obligation and even recite the *b'rakhah* for them.

What's a *Chiyuv* (חיוב) and Which Parts of the Liturgy Fall into That Category?

Basically, a *chiyuv* is an “obligation” established under the law of the Torah (*mid'oaita*) or by Rabbinic legislation (*mid'rabanan*). Some liturgical rubrics based upon long-standing *minhag* may seem like obligations – we’re thinking here of the Mourner’s Kaddish – and some even describe them as such. But technically (and that’s important in this context), “*chiyuv*” describes those ritual obligations that a *shaliach tzibur* (*shatz*) can perform on behalf of a person who bears that obligation, *provided* that the *shatz* and the individual share the same obligation. That shared obligation is the bond that forms the *tzibur* and that allows the *shatz* to serve as one’s agent. And that, in a nutshell, is the problem with prerecorded liturgy: one who records a prayer days or weeks before (say) Rosh Hashanah does not bear a *chiyuv* to say it on the day they record it. Consequently, they are not part of the common liturgical community that consists of all those who bear the same *chiyuv*. They stand separate and apart from the worshipers who hear it played back on Rosh Hashanah.

Examples

1. *Kri'at sh'ma* and its surrounding benedictions.
2. *T'filah* – meaning the benedictions (*b'rakhot*) that constitute the *t'filah*. This does *not* include *piyyutim*, which abound on the High Holidays.
3. *K'dushah*, which is part of the *t'filah* but which needs to be recited aloud
4. Reading of the Torah
5. Shofar on Rosh Hashanah (but not at *Ne'ilah* on Yom Kippur)

That is to say, these are the sections of the service that ought to be performed “live,” in the moment, on the day of the service itself. Note that many famous sections of the High Holiday liturgy (*U'n'taneh Tokef*, *Kol Nidre*, *Avinu Malkeinu*, etc.) do not fall into the category of *chiyuv*, even though it's hard to imagine our services without them. It is much easier to justify prerecorded liturgy when it deals with these *piyyutim* and set pieces.

ראש השנה כט, ב

ת"ר לא יפרוס אדם פרוסה לאורחין אלא אם כן אוכל עמהם אבל פורס הוא לבניו ולבני ביתו כדי לחנכן במצות ובהלל ובמגילה אף על פי שיצא מוציא.

Rosh Hashanah 29b

The Sages taught in a baraita: One should not break bread and recite a blessing for guests unless he is eating with them, so that he is obligated to recite a blessing for himself. But he may break bread for his children and for the other members of his household and recite the blessing, in order to educate them to perform the mitzvot, so that they know how to recite a blessing. And with regard to hallel and the Scroll of Esther, the halakha is that even if he already fulfilled his obligation, he can still discharge the obligation of others.

ריטב"א, ראש השנה כט, ב

פ"י דאיסור ברכה לבטלה מדרבנן הוא ואסמיכוה אלא תשא את שם ה' אלהיך לשוא. ת"ר לא יפרוס וכן מוכח בברכות וכפ"י ז"ל ולפיכך התירו כאן לומר ברכה שאינה צריכה לו כדי לחנך בניו ובני ביתו במצות ואלו היה איסור תורה לא היו מתירים לו לעשות בידים איסור תורה משום חינוך מצות דדבריהם.

Ritva, Rosh Hashanah 29b

...The prohibition of *berachah levatalah* is d'rabbanan, and the use of the Second Commandment is an *asmachta*... So they permitted him here to say blessings that were not needed in order to teach his children and the members of his household. If this was a prohibition of the Torah they wouldn't have permitted him to do this for the purpose of education.

שלחן ערוך, אורח חיים רטו, ג

והא דאין עונין אמן אחר תינוק דוקא בשעה שלומד הברכות לפני רבו שמותר ללמד לתינוקות הברכות כתקנן ואע"פ שהם מברכין לבטלה בשעת הלימוד אבל בשעה שהם מברכין לפטור את עצמן כיון דבני חנוך הם עונים אחריהם אמן וכן בשעה שאומרים ההפטרות בבית הכנסת.

Shulchan Arukh Orach Chayim 215:3

...One is not to answer Amen after a minor when s/he explicitly is learning the blessing before his/her teacher, whereas it is permitted to teach minors the blessings in their full form, even though they are saying a "blessing in vain" at the time of their study....

משנה ברורה רטו, יד

(יד) לבטלה - ר"ל שלומד הרב עמהם הברכות שלא בזמן אפ"ה מותר להזכיר שם השם ואפילו הרב יכול להזכיר השם כדי ללמד להתינוק הברכות שהרי ע"כ אנו צריכים ללמוד עמהם כדי לחנכם בלימוד התורה ובקיום המצות (וכמו דכתיב ולמדתם אותם את בניכם וגו') ודוקא עם התינוק מותר להזכיר את השם אבל גדול בשעה שלומד הברכות בגמרא אומר בלא הזכרת השם ורק כשלומד הפסוקים הנזכרים בתלמוד רשאי לאומרן כמו שהם כתובים עם הזכרת השם.

:

Mishnah B'rurah 215:14

..."A blessing in vain" -- It wants to say that when a teacher studies the blessings with them not at their proper time, it is even permitted to mention the Name of God, and even the teacher can mention the Name in order to teach minors the blessings, because we are compelled to teach children in order to educate them to study Torah and observe the mitzvot, as it says, "And you shall teach them to your children..." ...

שלחן ערוך, אורח חיים תפד, א

מאן דבעי לברוכי בתרי או בתלת בתי מברך ברישא בביתוי ואכיל כל מאי דצריך ומברך ברכת (א) המזון והדר מברך לכל חד וחד בביתיה ושתן אינהו כסא דקדושא ודאגדתא ואכלי ירקי ומצה ואיהו לא אכיל ושתני בהדייהו ושביק להו למגמי סעודתייהו ומברכי אינהו ברכת המזון ואי לא ידעי יקרא מלה במלה והדר אזיל לביתא אחרינא ועביד הכי והדר אזיל לביתיה וגמר הלילא ושתני כסא דהלילא ואי בעי לאקדומי להנך בתי ברישא בריך להו ולא אכיל ולא טעים והדר אזיל לביתיה ומקדש ואם ירצה יגמור הכל בביתו ואח"כ ילך לקדש בבתיים האחרים ולא יאכל וישתה עמהם.

משנה ברורה תפד, ה

יקרא מלה במלה - והם יענו אחרינו דכל שקורא מלה במלה והאחר עונה עמו לא הוי ברכה לבטלה (אע"פ שיצא מכבר דהרי הוא רק מלמדו לברך).